

Mál nr. 212/2004

**M
og
Vátryggingarfélagið X**

Ágreiningur um bótaskyldu úr “innbúskaskó” tryggingu.

Gögn.

1. Málskot móttakið 22.10.2004 ásamt greinargerð málskotsaðila.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna .
3. Tjónstilkynning, dags. 3.9.2004, ásamt afriti af staðfestingu á pöntun, dags. 27.1.2004.
4. Bréf X, dags. 16.9., 13.10. og 3.11.2004.

Málsatvik.

Þann 2.9.2004 var M að skipta um ljósaperu á heimili sínu fyrir ofan fartölvu sem hún mun hafa keypt í janúar sama árs fyrir 275.572 krónur að meðtöldum virðisaukaskatti. Féll þá glær úr ljósinu niður á tölvuna og rispaði tölvuskjáinn.

M hefur krafist bóta fyrir skemmdirnar sem urðu á skjánum úr sérstakri vátryggingu er nefnist innbúskaskó og er viðbót við fjölskyldutryggingu M hjá vátryggingarfélaginu X. Kveðst M hafa orðið fyrir tjóni vegna rispunnar burtséð frá því hvort umrædd rispa sé lítil eða stór. Rispan trufla sig mikið þegar hún er að vinna með myndir, lesa eða sé í tölvuleik. Viðgerð á skjánum kosti 135.000 krónur og vinna við að setja hann á tölvuna kosti 20-25.000 krónur að sögn viðgerðaraðila. X hafi hafnað að greiða þennan kostnað, en þess í stað boðist til að greiða 70.000 krónur í bætur að frádreginni 17.000 króna eigin áhættu.

X kveður tjón M vera bótaskyldt úr umræddri vátryggingu. Hins vegar sé um að ræða örlitla rispu neðarlega í hægra horni skjásins sem vegna smæðar sinnar sé ekki unnt að meta til fjártjóns. Það hafnar því að bótafjárhæð miðist við að nýr skjár verði settur á tölvuna. Kveðst félagið geta fellt sig við að hugsanleg bótafjárhæð verði byggð á raunverulegum gögnum um sönnun á verðlækkun tölvunnar vegna rispunnar. Jafnframt hefur félagið fallist á að hlíta niðurstöðu Tjónanefndar vátryggingarfélaganna um að fjárhæð bóta vegna hugsanlegrar verðryrnunar “mætti ákvarða út frá því hversu mikill afsláttur væri veittur á verði nýrrar tölvu með sambærilegt lýti.” Þá hefur félagið staðfest að það hafi boðið M 70.000 krónur í bætur vegna rispunnar.

Álit.

Ágreiningur í máli þessu snýst um ákvörðun bóta fyrir skemmdir sem urðu á fartölvu í eigu M, en óumdeilt er að tjónið teljist bótaskyldt úr innbúskaskó hjá X. Samkvæmt 2. mgr. 3. gr. samþykka nr. 336/1996 fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum úrskurðar nefndin ekki um bótafjárhæðir nema að fengnu samþykki aðila. Af bréfi X frá 3. þessa mánaðar verður að líta svo á að félagið samþykki fyrir sitt leyti að nefndin úrskurði um bótafjárhæð eins og gögn málsins gefa tilefni til.

Fartölva sú sem fjallað er um í máli þessu hefur verið lögð fyrir nefndina til skoðunar. Má sjá u.þ.b. 3 mm langa rispu neðarlega við hægra horn skjásins. Skjárinn mun starfa eins og til er ætlast, en á hinn bóginn kveður M rispuna trufla sig við myndvinnslu, lestur og í tölvuleik. Ekki er unnt að fullyrða að skjárinn teljist ónýtur. Engin gögn hafa verið lögð fram sem beinlínis staðreyna að rispan hafi í för með sér verðryrnun eða hversu mikil sú verðryrnun er. Þrátt fyrir það má á það fallast með M að rispan hafi að vissu leyti áhrif á notagildi tölvunnar og þar með leitt til einhverrar verðryrnunar á henni. Ekki liggur fyrir neitt um það hvernig nákvæmlega beri að meta til fjár tjón af því tagi sem hér um ræðir.

Í sérskildaga fyrir innbúskaskó hjá X eru engar reglur tilgreindar um það hvernig ákveða skuli tjón. Í 7. gr. skildagans segir þó að um váttrygginguna gildi “að öðru leyti” hinir almennu skilmálar félagsins fyrir fjölskyldutryggingu. Í 6. gr. innbústryggingarliðs skilmálanna kemur fram að bætur skuli miðast við, að svo miklu leyti sem unnt er, að fjárhagsleg staða váttryggðs verði hin sama og fyrir tjón. Bætur greiðist á grundvelli verðs á nýjum hlutum og frádráttur vegna aldurs og notkunar komi því aðeins til greina að notagildi hlutanna hafi minnkað verulega fyrir váttryggðan. Þó hefur félagið heimild að beita sérstökum afskriftarreglum þegar nánar tilgreindir hlutir verða fyrir skemmdum. Kemur þar fram varðandi tjón á tölvum að á fyrsta aldursári sé enginn aldursfrádráttur en eftir það skuli afskrift nema 20% á ári.

Fyrir liggur að X hefur þegar boðið M 70.000 krónur í bætur fyrir skemmdirnar. Af gögnum málsins og skoðun á tölvuskjánum verður ekki talið að sýnt hafi verið fram á að tjón M sé meira en nemur þeim bótum sem X hefur boðið henni. Getur M ekki krafist hærri bóta úr hendi X.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á hærri bótum en X hefur þegar boðið.

Reykjavík, 26. nóvember 2004.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.